

Ik heb 't verleden lief en leed vergeten,
'k erken geen aardsch of hemelsch vaderland
mijn daden liggen ergens neergesmeten
en zijn niet meer aan mij verwant.

Ik heb verleerd de handen stuk te wrijven
aan den gekalkten muur; of den cipier
te spugen; doch wat ik niet kàn verdrijven
dat zijn de scherpe woorden van den officier.

B. Rijdes

HET EINDE

Het einde is de laatste, witte vaart
Zonder zonlicht, onder een milden regen
In stillen, strakken tocht den einder tegen
Het water roerloos tusschen de vochte aard'.

Ik aan het roer, die niet verwonderd ben
Over het vreemde doel: de last ging wel verloren
Doch thuisreis is aan leege kiel beschoren
Ik glimlach nu 'k den horizont herken.

En met niet meer dan vage herinnering
Aan steden langs wier licht ik voer,
Nader ik door de ochtendschemering.

Enkel een liefde is, zonder pijn, gebleven
Dit is de vreugde, die ons aan het roer
Van het gehavend schip leidt uit dit schamel leven.